

være i Overensstemmelse med den Stilling, Skattekommissionen har indtaget. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke se andet.

Knudsen: Naar man gennemlæser de 4 Skattelovforslag, som i Dag foreligge til 3die Behandling i det høje Ting, vil man se, at der mellem de 3 af dem, der staa først paa Dagsordenen, er en indre Forbindelse til Stede. De to af dem ere endogsaa uløselig forbundne med hinanden, men jeg ser ikke, at der er en saadan uløselig Forbindelse mellem de to første og det tredie, om der end er en Forbindelse ogsaa her. Det fjerde har derimod ikke en saadan indre Forbindelse med de tre andre, og man vil altsaa meget godt være i Stand til at indtage et andet Standpunkt over for dette Forslag end over for de tre andre. I Fjor havde vi tre af disse Forslag til Behandling, nemlig Indkomstskatloven, Overføringsloven og Tiendeloven, men den Gang forelaa der endvidere et fjerde Forslag, nemlig Forslag til en forandret Toldlov. I Aar have vi ikke dette Forslag liggende paa vort Bord. I Aar er der ikke Tale om, i hvert Fald ikke i Form af Lovforslag, at komme til en Forandring og derved til en Nedsættelse af den indirekte Beskatning. For saa vidt er Stillingen altsaa et Tilbageskridt. Saaledes ser jeg i alt Fald paa Sagen, og saaledes ser ogsaa det Parti, jeg tilhører, paa Sagen, al den Stund vi betragte en Nedsættelse af den indirekte Beskatning som det allervæsentligste Led i en Skatte-reform. Paa den anden Side er der kommet et Forslag til, som vi ikke havde i Fjor, et Forslag om en Reform af de kommunale Skatter. Dette er en Gevinst, men denne Gevinst er ikke saa stor, at den kan opveje Savnet af en Nedsættelse af de indirekte Skatter. Desuagtet ville vi i Dag ved denne tredie Behandling stemme for de tre første Skattelove paa Dagsordenen, nemlig Indkomst- og Formueskatloven, Overføringsloven og Loven om Forandringer i de kommunale Skatter. Vi stemme for disse Love, fordi de indeholde en Del Fremskridt fra det bestaaende, og for de to's Vedkommende ogsaa et Fremskridt fra den Form, hvori de forelaa i Fjor.

Men fordi vi give disse Love vor Stemme, følger deraf ikke, at vi frafalde det Standpunkt, som vi have givet Udtryk her i Tinget ved de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Man kunde maaske anse en saadan Udtalelse for overflødig, man kunde mene, at det følger ganske af

sig selv, men efter hvad der kom frem ved Forslagenes anden Behandling, finder jeg dog Anledning til udtrykkeligt at bemærke, at vi fremdeles ville arbejde for en Nedsættelse af den indirekte Beskatning og for at faa en saadan Nedsættelse dækket ved en Indkomstskat. I saa Henseende anser jeg det ikke for at være det afgørende, om et enkelt eller enkelte Medlemmer her i Tinget enten ikke ønske en saadan Nedsættelse af de indirekte Skatter eller betragte det som ugørligt i en nær Fremtid at komme dertil. Det, som det med Hensyn dertil kommer an paa, er i Virkeligheden, om der ude i Befolkningen er en tilstrækkelig stærk Stemning til at kunne kræve saadanne Forandringer i de indirekte Skatter. Hvis en saadan Stemning er til Stede, vil den gøre sig gældende paa samme Maade som nu med Hensyn til Lettelse af Hartkornsskatterne, og denne Stemning vil efter min Mening kunne fremtvinge en Forandring ogsaa af de indirekte Skatter. Man vil saa ogsaa komme til at forøge Formueskatten saaledes, at der bliver Dækning for det Tab, Statskassen maatte lide ved en Nedgang i de indirekte Skatter.

Det havde efter min Mening været heldigere, om man havde taget Skridtet fuld ud nu med det samme. Man havde for det første opnaaet at faa den væsentligste Reform med, og dernæst havde man ogsaa faaet et bedre Overblik over, hvorledes Statens Indkomster fremdeles skulle reguleres.

Jeg finder Anledning til at bemærke, at uagtet vi nu stemme for en Lov, der fritager Kongehusets Medlemmer for Indkomstskat, ville vi dog fremdeles have Ret til at arbejde for, at Kongehusets Medlemmer i Lighed med andre Borgere i Staten komme til at betale Indkomstskat. Vor Afstemning betyder altsaa ikke, at vi frafalde dette Krav, men at vi under de foreliggende Forhold give denne Lov vor Stemme.

Med Hensyn til Overføringsloven skal jeg bemærke, at uagtet jeg ikke stillede noget Ændringsforslag angaaende Kjøbenhavns Stilling efter dette Lovforslag, er jeg dog fremdeles af den Mening, at Kjøbenhavn bliver forurettet. Kjøbenhavn har, som jeg allerede tidligere har bemærket, den Særstilling, at den ikke har nogen stigende Skala, den kan ikke saaledes som de øvrige Kommuner forøge sine Indkomster ved Hjælp af Skat. Dette er ikke blevet forbedret ved de foreliggende Skattelove. Man er tværtimod gaaet til den modsatte